

Република Србија
ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТО 4/2025
18.12.2025. године
Београд, Устаничка бр.29
СР

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине

БЕОГРАД

На основу члана 43. став 2. тачка 5, члана 331. став 1. и члана 332. Законика о кривичном поступку и члана 3. и 4. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

против

АА

Што је

за време немеђународног оружаног сукоба између Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије са једне и припадника наоружане војне организације тзв. „Ослободилачка Војска Косова (ОВК)“ са друге стране,

кршећи правила међународног права и то одредбу члан 3. IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године, ратификоване од стране Народне скупштине ФНРЈ („Сл.лист ФНРЈ“ бр.24/50) која предвиђа да ће се према лицима која не учествују непосредно у непријатељствима поступати човечно, без икакве

неповољне дискриминације и у том смислу забрањује у свако доба и на сваком месту повреде које се наносе животу и телесном интегритету, повреде личног достојанства, нарочито увредљиви и понижавајући поступци и противно одредбама члана 4. став 1. и 2. алинеја а) и члан 13 Допунског протокола уз ову Конвенцију које прописују да лица која не узимају директно учешће у непријатељствима имају право да њихова личност, част, убеђење и верско убеђење буду поштовани, да у свим приликама буду хумано третирана, без икакве дискриминације и да је у свако доба и на сваком месту забрањено насиље над животом, здрављем и физичким или менталним благостањем ових лица, нарочито убиство и окрутно поступање као што су мучење, сакаћење или било који облик телесне казне, извршио убиство, телесно повређивао и нечовечно поступао,

тако што је:

Дана 01.07.1999. године пре поноћи у месту Љубижда бб, заједно са више припадника припадника тзв. „ОВК“ између осталог **ББ** и **ВВ** дошао у кућу породице **ГГ** одакле су заједно уз претњу ватреним оружјем одвели оштећеног **ДД**, након чега је исти одведен на непознату локацију где је убијен, а његово тело до данас није пронађено, да би дана 2.07.1999. године око 2 сата ујутру иста лица поново дошла у кућу породице **ГГ** и том приликом физички и психички злостављала преостале чланове породице међу којима је било и петоро деце **ЂЂ**, **ЕЕ**, **ЖЖ**, **ЗЗ**, и **ИИ** сви ..., тражећи да им кажу где им је отац, син **ДД**, **ЈЈ**, тако што су викали на њих, држали их на нишану оружја, најстарију ћерку оштећеног **ЈЈ**, **ЂЂ** (...) извели из куће и испитивали је и која је након овог догађаја престала да говори и утврђен јој је стрес који се квалификује као тежа психичка последица, **КК** жену оштећеног **ДД**, током испитивања ударили кундаком пушке у леђа, **ЛЛ** супругу **ЈЈ** гурали тако да је пала преко детета, а затим **КК** и **ЛЛ** поцепали одећу и одузели новац који су криле, све са циљем да пронађу и лише живота ошт. **ЈЈ**, који се сакрио иза врата купатила на трећем спрату куће, чиме су оштећенима нанели тешке душевне и телесне патње које представљају озбиљан насртај на људско достојанство,

чиме је извршио кривично дело Ратни злочин против цивилног становништва из 142. став 1. КЗ СРЈ, у вези чл. 22 КЗ СРЈ.